

Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku

KARTA OPISU ZAJĘĆ (SYLABUS) W CYKLU KSZTAŁCENIA 2019/2021

Jednostka Organizacyjna:	Zakład Sportów Walki					Kierunek: Wychowanie fizyczne		
Poziom studiów (I stopień/II stopień/ jednolite studia magisterskie)	II stopień							
Profil studiów (ogólnoakademicki/praktyczny)	praktyczny							
Nazwa zajęć (przedmiotu):	Specjalizacja Trenerska – Kulturystyka							
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne): <i>stacjonarne</i>	Rok	Semestr	Rodzaj zajęć	Liczba godzin		Punkty ECTS	Typ zajęć (obligatoryjny do wyboru)	Język wykładowy
				stacjonarne	niestacjonarne			
	2	3-4	wykłady	50	-	4	Do wyboru	polski
		ćwiczenia	200	-	16			
Nauczyciel(-e) odpowiedzialny(-i) za zajęcia (przedmiot): E-mail	prof. nadzw. dr hab. Władysław Jagiełło, wjagiello1@wp.pl							
Wymagania wstępne:	Ukończona specjalizacja Instruktorska kulturystyka							
Cele zajęć (przedmiotu):	Przygotowanie wysoko kwalifikowanej kadry trenerskiej do prowadzenia zajęć w sekcjach, klubach, ośrodkach fitness i szkołach. Zapoznanie przyszłych trenerów z teoretycznymi i metodycznymi aspektami przygotowania zawodników do udziału w walce sportowej a także osób w różnym wieku pragnący poprawić swoją sprawność fizyczną, zdrowie oraz sylwetkę.							
Opis efektów uczenia się dla zajęć oraz ich powiązanie z efektami uczenia się dla kierunku								

WIEDZA		
W1	Zna zasady, formy, środki i metody treningu kulturystycznego oraz czynniki warunkujące rozwój kulturystyki jako sportu rekreacyjnego i kwalifikowanego.	K_W11
W2	Zna działanie i możliwości wykorzystania urządzeń sportowych do uprawiania kulturystyki.	K_W12
W3	Zna i rozumie pojęcia związane z kulturystyką, sprawnością fizyczną oraz uczeniem się i nauczaniem czynności ruchowych w tej dyscyplinie sportu	K_W13
UMIĘJĘTNOŚCI		
U1	Potrafi posługiwać się językiem dyscypliny jaką jest kulturystyka.	K_U09
U2	Posiada umiejętności ruchowe z zakresu ćwiczeń kulturystycznych.	K_U10
U3	Posiada umiejętność stosowania metod, form i środków treningowych stosowanych w kulturystyce i sportach siłowych	K_U11
KOMPETENCJE		
K1	Wykazuje inicjatywę i samodzielność w działaniach sportowych związanych z kulturystyką	K_K06
K2	Realizuje zadania w sposób zapewniający bezpieczeństwo uczestnikom działań sportowych związanych z kulturystyką	K_K07
Kryteria i metody oceny osiągniętych efektów uczenia się:		
<i>Aby uzyskać zaliczenie zajęć (przedmiotu) na ocenę dostateczną student musi osiągnąć wszystkie wymienione w programie efekty uczenia się.</i>		
Metody oceny		
<ul style="list-style-type: none"> • W1, W2, W3, U1 – praca pisemna lub odpowiedź ustna • U2-U3, K1, K2 – ocena ekspercka 		
Kryteria oceny		
<ul style="list-style-type: none"> - W1, W2, W3, U1 - ocena pozytywna przy co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi (forma zaliczenia pisemna, ustna) - W1, U2, U3, K1, K2 – zgodność ze standardem, ocena ekspercka, jakość techniczna, forma zaliczenia: demonstracja poszczególnych elementów. ocena pozytywna przy co najmniej 60% poprawnych demonstracji, odpowiedzi ustnych. 		
Metody i formy realizacji zajęć (przedmiotu):		<ul style="list-style-type: none"> - wykład tradycyjny, wykład z wykorzystaniem sprzętu multimedialnego, - zajęcia o charakterze praktycznym, - indywidualne prace pisemne.
Treści kształcenia:		

Wykłady:

1. Historia, rozwój i organizacja kulturystyki w Polsce i w świecie.
3. Trening kulturystyczny w optymalizacji masy i składu ciała. Problem otyłości oraz ocena ryzyka związanego z ilością tłuszczu w organizmie. Założenia i praktyka postępowania w treningu ukierunkowanym na redukcję masy ciała, zwiększanie masy szczupłej ciała oraz optymalizację składu ciała – trening zdrowotny (rekreacyjny) oraz sportowy.
4. Podstawy określania dobowego wydatku energetycznego .
5. Ocena różnych aspektów budowy ciała (absolutne wielkości, proporcje, skład ciała-pomiar tłuszczu, somatotypy). Indywidualizacja treningów w zależności od typu budowy ciała.
6. Mięśnie obręczy barkowej – uwarunkowania anatomiczne, funkcje, katalog ćwiczeń, miejsce w mikrocyklu treningowym .
7. Mięśnie grzbietu – uwarunkowania anatomiczne, funkcje katalog ćwiczeń, miejsce w mikrocyklu treningowym.
8. Mięśnie klatki piersiowej – uwarunkowania anatomiczne, funkcje katalog ćwiczeń, miejsce w mikrocyklu treningowym.
9. Mięśnie ramion – uwarunkowania anatomiczne, funkcje katalog ćwiczeń, miejsce w mikrocyklu treningowym .
10. Mięśnie grzbietu – uwarunkowania anatomiczne, funkcje katalog ćwiczeń, miejsce w mikrocyklu treningowym .
11. Mięśnie nóg – uwarunkowania anatomiczne, funkcje katalog ćwiczeń, miejsce w mikrocyklu treningowym.
12. Środki treningowe stosowane w kulturystyce: ogólna klasyfikacja, wg J. Weidera, rejestr ćwiczeń wg M. Kruszewskiego. Znaczenie ćwiczeń aerobowych i rozciągających .
13. Zasady treningowe stosowane w kulturystyce: wg Weidera, specyficzne zasady treningu sportowego, dydaktyczne .
14. Formy treningu i nauczania w kulturystyce: obwodowa, stacyjna, trening dzielny .
15. Metody kształtowania siły: a) budowania ciała (body building system), b) ciężkoatletyczna, c) izometryczna, d) ekscentryczna, e) mieszana (stick isometric). Kształtowanie siły specjalnej dla potrzeb różnych sportów.
16. Konstruowanie planów treningowych dla początkujących i średnio zaawansowanych .

Ćwiczenia:

1. Nauczanie techniki ćwiczeń podstawowych (wyciskanie sztangi w pozycji leżącej, przysiady ze sztangą, „martwy ciąg”) oraz ćwiczeń izolowanych. Metodyka nauczania pól obowiązkowych w kulturystyce .
3. Ćwiczenia metodą body building system w różnych formach prowadzenia zajęć (trening stacyjny i dzielony) –
4. Ćwiczenia według zasad J. Weidera dla początkujących i średnio zaawansowanych.
6. Ćwiczenia aerobowe oraz trening interwałowy .
7. Tok treningu obwodowego, stacyjnego i dzielonego.
8. Treningi dla zaawansowanych. Ćwiczenia metodą ciężkoatletyczną. Ćwiczenia metodą izometryczną. Ćwiczenia metodą ekscentryczną i jej odmianami. Ćwiczenia w seriach ze stałą ilością powtórzeń. Serie łączone. Super serie. Gigant serie .
4. Szkolenie w makrocyklu treningowym. Przykładowe układy jednostek treningowych w okresie przygotowawczym w kulturystyce. BPS w kulturystyce. "Rzeźba" mięśni i ich "definicja".
5. Przykładowe układy jednostek treningowych w okresie przejściowym .
6. Ćwiczenia rozwijające mięśnie eksponowane na przedniej stronie tułowia.
7. Ćwiczenia rozwijające mięśnie eksponowane na tylnej stronie tułowia .
8. Ćwiczenia rozwijające ekspozycję mięśni kończyn górnych i obręczy barkowej.
9. Ćwiczenia rozwijające ekspozycję mięśni kończyn dolnych .

Forma zaliczenia:

Praktyczna i teoretyczna - zaliczenie na ocenę

Literatura:*Podstawowa:*

Podstawowa:

1. Delavier F. [2007]. Atlas treningu siłowego. Warszawa. Wydawnictwo Lekarskie PZWL.
2. Celejowa I. [2008]. Żywnienie w sporcie. Wydawnictwo Lekarskie PZWL. Warszawa.
3. Kruszewski M. [2007]. Metody treningu i podstawy żywienia w sportach siłowych. Warszawa. Centralny Ośrodek Sportu, Biblioteka Trenera..
4. Sozański H. (red.). [1999]. Podstawy teorii treningu sportowego. Biblioteka Trenera. Centralny Ośrodek Sportu, Warszawa.
5. Tomaszewski W., Jakubowska E., Kozłowski A., Paliszewska M., Sikorza W., Tomaszewski M. [2001]. Odżywki i preparaty wspomagające w sporcie. Poradnik dla amatora i profesjonalisty. Agencja Wydawnicza Medsportpress. Warszawa.
6. Weider J. [1992]. System budowania ciała. Warszawa. Sport i Turystyka.
7. Weider J. [1993]. Kulturystryka – system Joe Weidera. Comes, Warszawa.
8. Zakrzewski S. [1976]. Jak stać się silnym i pięknym. Warszawa. SiT.

Uzupełniająca:

1. Jagiełło W. [2000]. Przygotowanie fizyczne młodego sportowca. Biblioteka Trenera. Centralny Ośrodek Sportu. Warszawa.
2. Jasiak H. [1981]. Kulturystryka poradnik metodyczny. Warszawa. Wyd. TKKF.
3. Łaska-Mierzejewska T. [1999]. Antropologia w sporcie i wychowaniu Fizycznym. Biblioteka Trenera. Centralny Ośrodek Sportu. Warszawa.
4. Osiński W. [2000]. Antropomotoryka. AWF Poznań.
5. Szopa J., Mleczko E., Żak. [1996]. Podstawy antropometryki. PWN, Warszawa-Kraków.

Bilans punktów ECTS (1 pkt ECTS – 25-30 godz. pracy studenta):

Aktywność	Obciążenie studenta	
	stacjonarne	niestacjonarne
Udział w wykładach	godz. 50	godz.
Samodzielne studiowanie tematyki wykładów	godz.50	godz.
Udział w ćwiczeniach	godz.200	godz.
Przygotowanie się do ćwiczeń	godz.100	godz.
Konsultacje	godz.10	godz.
Wykonanie prac zaliczeniowych	godz.50	godz.
Zawody sportowe	godz.40	godz.
Całkowite obciążenie pracą studenta		godz.500
Punkty ECTS za zajęcia (przedmiot)		ECTS 20